

Kolektif Alan 33

– Uraz Bayram · 29 Nisan 2023

Böylece kolektif etki, totem düşünce içinde özümlendi. TOTEMİ MANA TÜZEL OLUŞUN MANA İZAHIYDI. Totem de "mana" olarak "art alan ışıklı atalar mesajını söyleyeni sembolize eden, fiziksel sembollü bir ifadeydi.

Totemi izahlar groteskti anlamaların önüne geçmek için "ilkin yasa vardı" söylemiyle belirtiliyordu. "Grup tüzel ligi" ortak sağlama yoluyla totemde "totem kardeşliği" olarak anlam bulmuştu.

Grup tüzel liginin totemde anlam bulan "doğruluk payı" ifadesi iradenin olmadığı dönem içinde "totemi söylem" olmakla dokunulmaz (kutsal-mübarek) bir tabuydu.

Sağlatan sosyal ortam da geri bağlanıcı bilgilendirme sağlama yapmanın baskı ve basıncı nedeniyle, kişilerin totem karşısında fikir yürütme, karar alma, irade kullanma davranışı yoktu. Bu bağlamla totem, atalar deneyiminden oluşan yoldu.

Üreten grup geri bağlanıcı bilgilendirme sağlama yapmanın yanına üretim ilişkisini katan kapasitesi nedeniyle; kendi kararını aldı. Kendi sözünü söyledi. Kendi fikrini söylemeye başlamakla; totemin tacını tahtını sarsmıştı. Henüz adı konmamış olsa da "totem öznenin içine giren bir seslenme ve söz sahibi oluştu.

Hele de her grupta üreten ilişkilerin her biri kendi grubunu, gruplar arası teması açmakla ve bu temaslar da giderek temaslı bir ittifaka dönüşmüştü. "Totem temsilcileri" ittifakın içine "içlerindeki totemi sesle" ve "meslekleriyle buğday ilahı, çobanlıklarıyla da çoban ilahı diye anılmakla" geldiler.

İşte "ilahlar bir totem mesleği olan irade sahibi gruplardı". İlahlar; "meslek sahibi olmanın irade ve üretim hareketi nedeni ile totem kutsamasının anlam ve içerik değişmesiydi". Yani "ilahlar ittifakın yaratıcısı, insanın yaratıcısı ve entegre üretimle ittifakın inşacılarıydı".

İlahlar "kendi totem meslekleriyle anılıp, iradeni karar vericiydiler". Üreten iradeleri nedeniyle İlahlar gruplarını dış dünyaya açtılar. Bu nedenle ilahlar hiçbir yerden gelmeyip zaten tekil dönemle, totem dönemle ve ittifaklarla hep buldukları yerdediler.

İttifaklar temelde meslek sahibi gruplar tüzelisiydi (tüzel kişiliği idi). Özelde de grup mesleği temsilcisi totem kişilerdi.

İttifaklarsa üreten ilahlar (ilah) iradesinin bileşimiydi. İlah tekil ve çoğul anlamdı. İlah bir grubun temsilcisi ilah iken tekildi. Aynı ilah grup içinin her bir özneleri olarktan da çoğuldu. İlahlar eril ve dişil anlam içerir

olmasıyla ilah kavramı ikili yapı ile ikili bir bakışımdır.

Zaten "ittifakların çok köklü düşüncesi" ve fıkri bakışımı; ilah kavramındaki bu ikili düaliteden ileri gelir. Bu düaliteyi ve çokluğu biraz açalım.

İttifaklar farklı meslek ya da farklı iş kolu sahibiydiler. Böyle olunca her biri farklı bir iş kolları temsilcisi olan gruplar da kendi iş koluna uygun özgün düşünce ortaya koyuyorlardı. Çoban meslek ile tarımcı mesleğin düşünme şekli, ad koyması yani isimlendirme şekli, eylem ve tutumları da aynı olamazdı.

Tarımcı ile madenciler ve çoban mesleği temsilcileri farklı düşünceyi farklı isimlerle ifade etmiş olmakla totemi bir yapı içinde ittifakın içine gelmişlerdi. Yani, totem gruplar eşleyişle meslek sahibi ilahlar farklı meslek dillerini, farklı mesleki düşünce ve eylemlerini, farklı uygulamalarını ittifak içine beraberlerinde getirmişlerdi.

İttifaklar heterojen yapının farklı dil (kültür), düşünce, meslek, iş-eylem ve uygulama bileşimiydiler. Bu nedenle ittifaklar farklı üreten grupların bir araya gelmesiyle çok köklü düşünce ve dil kullanmanın da temeliydiler.